La millor versió de Pere Pons per guiar el Girona a Primera

El migcampista de Sant Martí Vell és, amb 3.123 minuts, el jugador que més n'ha jugat aquest curs.

Pere Pons, en un partit d´aquesta temporada

La millor versió de Pere Pons ha tornat. Ell, modest de mena, considera una «coincidència», que això hagi anat lligat a les últimes dues victòries consecutives que ha sumat el Girona (Lugo i Osca). Admet que «en dos o tres partits no havia estat gaire bé i això va coincidir amb el fet que l'equip no va rutllar gaire, però és una casualitat dir que ara guanyem perquè jo he estat millor». El que realment importa al migcampista de Sant Martí Vell és allargar aquest bon moment. Ell, que amb 3.123 minuts és el jugador de la plantilla que més n'acumula, és a només com a molt cinc partits més d'arribar a Primera.

El cervell del Girona, el pulmó, un dels baròmetres més fiables per saber fins on pot arribar aquest equip, assegura que arriba en plena forma al tram decisiu. «Em trobo bé físicament, he tornat a trobar la confiança amb la pilota als peus. I mentalment també estic bé», assegura, sense donar importància als números que l'assenyalen com una peça indiscutible de l'equip. Pons diu que «els números diuen que sóc el que més ha jugat però cada setmana el tècnic pot posar qualsevol a l'equip i jo el que haig de fer és seguir treballant per intentar donar el màxim, mantenir la seva confiança i seguir gaudint de minuts».

Tant a Lugo com, sobretot, disabte contra l'Osca, se l'ha tornat a veure desimbolt. Confessa que «aquests últims partits m'he trobat més còmode, no sé per què. M'han sortit les coses bé i estic amb tota la confiança del món, com la resta de l'equip». El migcampista gironí, després de quedar-se a les portes de Primera els dos últims anys, és dels que tenen clar que el vestidor de Montilivi ha madurat. Que ara, vaja, el Girona és més a prop d'aconseguir l'èxit que no pas en temporades anteriors. Ho justifica explicant que «fa dos anys la plantilla estava formada per una majoria de jugadors que mai havia tingut gaire recorregut a Segona i que mai s'havia trobat en una situació com aquella. Ara al vestidor hi repetim molts futbolistes d'aquella experiència fallida contra el Lugo, però amb dos anys més d'experiència i molt més madurs. De les errades n'hem aprendre. Ara tenim una barreja de jugadors d'experiència a Primera i Segona combinats amb la il·lusió dels més joves».

No només veu més madurs els jugadors. També està convençut que el club i l'afició viuen amb més normalitat i menys eufòria la situació que té, novament, el Girona, a tocar del paradís. «En els altres intents potser hi va haver un punt d'eufòria abans d'hora, ja s'estava celebrant sense tenir les coses al sac, ben lligades. Hem millorat molt també com a club i aficionats. Tothom està tranquil, amb la consigna de no fer res d'especial i seguir amb el dia a dia i, encara que sigui un tòpic, el partit a partit». Fins i tot han canviat els comentaris que li dediquen pel carrer: «Abans em deien que ànims, que ja ho tenim, i ara és que ànims, que ja queda poc.En això també hi ha una diferència en el to del missatge».

Pere Pons és dels que pensen que no cal estar gaire pendent dels rivals perquè qui ha de fer la feina és el

Girona. Diumenge, per exemple, mentre el Getafe i el Cadis disputaven els seus partits de lliga contra Còrdova i Nàstic, el migcampista era a Flaçà veient un partit de l'equip de Quarta Catalana on juguen els seus amics i el seu germà. «Seguia una mica la jornada pel mòbil, sempre que puc intento veure els partits, però aquí el que està clar és que depenem de nosaltres. Anem per davant i si bé és cert que si els altres punxen es pot assolir l'objectiu més aviat, nosaltres el que hem de fer és anar a guanyar-ho tot». Aquesta setmana jugaran dissabte contra el Llevant sabent el resultat del Getafe, que visita divendres el Sevilla [/esports/futbol/primera-divisio/estadistiques/sevilla/] Atlètic. «Si guanyen, haurem de guanyar per no cedir terreny, i si perden, encara tindrem més ganes de sumar els tres punts per pujar al més aviat posible».

Precisament del partit contra el Llevant, ja ascendit, Pons alerta que «des de fora la gent pensa que com que ja han pujat, estan de festa i s'estan entrenant a la platja, però nosaltres els vam guanyar aquí i segurament també hi haurà jugadors suplents que tindran minuts amb ganes de demostrar que poden estar a Primera el curs que ve. Serà complicat. Tant de bo estiguin encara de festa, però preveig un duel molt difícil». Allà hi serà ell, dirigint l'orquestra des del mig del camp. A com a molt 450 minuts més de Primera.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/11/millor-versio-pere-pons-guiar/845564.html?utm_source=rss